

Sborové noviny

prosinec 2016

**Já jsem přišel na svět jako světlo,
aby nikdo, kdo ve mne věří,
nezůstal ve tmě.**

Jan 12: 46

- **Úvodník: Advent a naše očekávání**
- **Evanjelium o mne a kľatba dúfania v človeka**
- **Bratr Petr Jašek zatčený v Súdánu**
- **Víkendovka Royal Rangers**
- **Vodní křest**
- **Narozeniny a oznámení**

Milí bratři a milé sestry,

pomalu jsou před námi další Vánoce a adventní čas nám již nastal. Období adventu je vhodný čas k osobnímu ztišení, rozjímání a zamyšlení se nad svou zbožností. Advent je čas, kdy církev očekává příchod Ježíše Krista. My víme, že Pán Ježíš už na zem jednou přišel a tak se naše očekávání obrací k druhému příchodu Krista. Máme nádherné zaslíbení, že Pán Ježíš znovu přijde a my, jeho nevěsta, máme bdít a na Něj očekávat. *Bděte tedy, protože nevíte, v který den vás Pán přijde. (Matouš 24:42)* Jak na tom ale ve skutečnosti jsme? Toužíme po druhém příchodu Krista? I věřící se mohou tvářit tak trochu pokrytecky. V církvi je běžné povzbuzovat se nadějí druhého příchodu Pána Ježíše Krista. Když někdo prochází těžkou zkouškou nebo je ve vězení pro Krista, tak s radostí vyhlíží příchod Spasitele. Na druhé straně si přiznejme, že se mnohým z nás tady na zemi nežíje špatně. Není někde v nás myšlenka: „Pane, ještě nechod', chtěl bych ještě stihnout, vidět, dokončit, ...“? *Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestrádaností, opilstvím a starostmi o živobytí a aby vás onen den nepřekvapil jako past. (Lukáš 21:34)* Advent je příležitost zastavit se a dovolit Bohu, ať nám pomůže zkoumat naše srdce. Položme si otázku: Na co vlastně očekáváme? Osobně věřím, že jsou mezi námi takoví, kteří během adventu očekávají, že je Pán nově občerství a posilní. To je asi ten nejlepší advent. A tak čekejme na něj, ale zároveň si budme vědomi, že Bůh někdy vidí věci jinak než my. *Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše. (Izajáš 55:8-9)* Boží navštívení nás nechá stejné. Nebeský oheň tě zapálí pro nějaký konkrétní úkol. Bůh si nás chce používat a je na nás, zda mu to dovolíme. Nové setkání s Pánem může přinést do života změnu - více času na modlitby, pro službu, větší štědrost atd. My změny nemáme příliš rádi a tak se někdy bráníme a smlouváme s Bohem jako Mojžíš.

Advent je zakončen Vánocemi. Jinými slovy - slaví se narozeniny Pána Ježíše. Sekulární (nevěřící) společnost kolem nás má snahu zapojit nás do oslav Vánoc podle svých způsobů. Advent

ve znamení nákupní horečky a Vánoce jako hody jídla a pití. K tomu předvánočnímu shonu nám v supermarketech pouštějí vánoční koledy. Někdy se usměji a říkám si: „Lidé už ani nemusí chodit do církve, vždyť si cestou z nákupu pozpěvují koledy, u štědrovečerního stolu se mnozí pomodlí a prach ze své bible setřeli během předvánočního úklidu“. Nenechme se tím vším oklamat a odvést od podstatných věcí. Slavme Vánoce s radostným a vděčným srdcem. Co třeba někoho obdarovat nebo pozvat na společné jídlo? Lásky k bližním se projevuje tím, že se o ně zajímáme a máme na ně čas. Někdo chce prožít svátky klidu a pohody a jiný zase přemýšlí, jak být požehnáním pro druhé. To, že to stojí sebezapření a oběti, nevadí. Vždyť to děláme z lásky k Bohu i lidem. Jaké Vánoce budeš slavit ty? Během vánočních svátků se dá přečíst nějaká dobrá křesťanská kniha, a pokud bude o Kristu, tak nám pomůže poznat více z lásky a milosti našeho Spasitele. Dovolme Duchu svatému, aby se nás mohl nově dotknout.

Přeji vám požehnaný advent v přítomnosti Boží a pokojné Vánoce.

Lumír Folvarčný

EVANJELIUM O MNE A KLIATBA DÚFANIA V ČLOVEKA

Prvou zásadou života každého kresťana je dôverovať Pánovi – hľadiť na Pána Ježiša. Je to jednoduché vysloviť, ľahko sa s tým súhlasí. Mnohí však nevidia dôležitosť takého jednoduchého vyjadrenia a zmenu, ktorá môže nastať v našich životoch.

Jeremiáš 17:7 Požehnaný je muž, ktorý dúfa v Hospodina, ktorého nádejou je Hospodin. Jeremiáš 17:5 Prekliaty je muž, ktorý dúfa v človeka. Mnohí moderní kresťania nevidia ten veľký kontrast medzi týmito vyhláseniami.

Americké kresťanstvo je neslávne známe, tým, čo dokázalo spraviť bez Boha. Vieme ako získať peniaze a zarábať peniaze. Sme slizkí našimi predajmi a vieme ako presadiť náš produkt a službu. Vieme ako obchodovať s našimi cirkvami a duchovnými službami a tak ďalej. Sme experti na takmer všetko, alebo si to aspoň myslíme a správame sa tak. Pýšime sa a vychvaľujeme sa našimi úspechmi. Milujeme rozprávať o veciach, ktoré poznáme, o skúsenostiach, ktoré sme mali, o našom postavení, o dôležitých miestach, kde sme boli a o dôležitých ľuďoch, ktorých poznáme.

Mnohí nie sú spokojní a šťastní, ak nehovoria o sebe. Hľadajú uzna-

nie, ocenenie a chcú urobiť dojem. Vždy sa snažíme prezentovať a udržiavať pozitívny obraz o sebe a skryť to, čo nechceme, aby ľudia videli na nás a vedeli o nás. Ak je tento pozitívny obraz dotknutý a ohrozený, tak sa okamžite bránime a dávame si pozor, aby sme sa vždy ukazovali v tom najlepšom svetle. Prečo je pre nás tak dôležité vyzeráť dobre a zapôsobiť na ostatných? Ak sa nám podarí identifikovať a vytrhnúť tento koreň pýchy, budeme mať vyhraté veľké víťazstvo a stonásobne zvýšime naše šance zostať na ceste života.

Svet a tak veľká časť našej americkej kultúry do nás vštiepila ego-centrickosť (točenie sa okolo seba). Oslavujeme a chválime samých seba. Uctieваме človeka. Náš obraz, imidž je pre nás príliš dôležitý. To je dôvod, prečo sa Boh rozhodol zjaviť sa skrze veci, ktoré sú pre svet bláznivé, čo je svetu slabé, čo je svetu neurodzené a opovrhnuté, „*aby sa pred Bohom nechválilo niktoré telo*„ (1Kor 1:26-29).

Existuje dôvod, prečo sa Ježiš narodil v stajni, kde sú zvieratá, a nie v paláci. Existuje dôvod, prečo vyrastal v opovrhnutom meste Nazaret. Existuje dôvod, prečo si vybral jednoduchých a nevzdelaných ľudí, aby ich vyučil a poveril.

Pán Ježiš povedal: „*Kto sám od seba hovorí, hľadá svoju vlastnú slávu*“ – Ján 7:18 Dalo by sa to povedať aj tak že: „Kto sám od seba hovorí, oslavuje človeka a vkladá dôveru v človeka“

Ľudská múdrosť ovláda naše myslenie. Myslíme si, že byť inteligentným a vzdelaným je Božia múdrosť. Americký spôsob a americké evanjelium nás to naučilo. Ale "inteligentný" je často v rozpore s pravou múdrosťou Božou. Byť „inteligentný, vzdelaný“ môže byť aj podlé, telesné a diabolské, pretože môže byť veľmi ľudsko-centrické. (Jakub 3:13-17)

Príslovia 3:7 Nepokladaj sa za múdreho, boj sa Hospodína. Pavol bol veľmi vzdelaný človek, ale nevkladal nijakú dôveru do vlastného tela a rozumu. Produkuje to bázeň z Hospodína, ktorá sa prejavuje keď sú tvoje oči uprené na Neho a vkladáš do Neho celú svoju dôveru. Takto je človek spasený a takto by sme mali žiť. Je ľahké stratiť pohľad na Pána a je ľahké zabudnúť. Aké problémy a ťažké bremená by z nás padli, keby sme sa jednoducho naučili držať naše oči na Pánovi Ježišovi. Súvisí to s našimi predstieraniami a domýšľavosťami. Ukazujeme pozitívny obraz, predstierajúc niečo, čo nie sme, a vždy sa snažíme zapôsobiť.

Božia múdrosť ovplyvňuje náš vzťah k ostatným. Väčšina ľudí, dokonca aj kresťania, udržiavajú svoje vzťahy s ľuďmi založené na tom, čo môžu od nich získať a nie to, čo môžu dať. Tu je veľká pravda: Oči uprené na človeka viažu veci. Oči uprené na Pána rozväzujú veci v srdciach a v životoch ľudí a v našich spoločných zhromaždeniach.

Áno, ako telo Kristovo dostávame od seba navzájom, ale naša viera

a dôvera je v hlave Cirkvi, v Pánovi Ježišovi. Nemôžeš vyvíjať tlak na ľudí alebo s nimi manipulovať, aby vyhovelí tvojim potrebám. Nemusíš sa dávať do pozície, aby si od nich niečo získal. To by si nemal robiť ani so svojím partnerom. Toto sa často deje v cirkvi. Keď som bol mladší, tak som chodil na konferencie a snažil som sa dostať do blízkosti niekoho vplyvného alebo bohatšieho v nádeji, že by mi pomohli, podporili ma, alebo propagovali moju službu nejakým spôsobom. Videl som ako si ostatní vymieňali vizitky a vybavovali si svoje veci spôsobom, „ak mi pomôžeš, tak ti pomôžem aj ja“. Keď mi Pán otvoril oči a keď som videl, čoho som sa dopúšťal, bolo mi to úplne odporné. Tieto veci sú prejavom dúfania v človeka.

V priebehu rokov som sa otočil iným, nebeským smerom, aby som nezávisel od človeka. Nikomu som nespomínal ani nenaznačoval moje osobné potreby, iba ak sa ma na to spýtali. Jednoducho som spokojný so skrytým životom v Bohu. Ach, aký veľký pokoj prichádza, keď tvoj motív už nie je byť videný a počutý, keď ťa už jednoducho nezaujímajú, či ťa ľudia uznávajú, presadzujú, alebo ti žehnajú. Máš pokoj, keď ťa zaujímajú len to, aby si bol známy Bohu a chodil pred Ním v poslušnosti. Ach, mohol som sa to naučiť lepšie a skôr! Ale Boh je milostivý, trpezlivý a zhovievavý s každým z nás. Preto Ho tak milujem.

Niečo tak veľmi jednoduché, ako nevkladanie celkovej dôvery v Pána je dôvod, prečo je toľko sváru, rozdelenia konkurencie v tele Kristovom, medzi členmi rodiny a priateľmi. To je dôvod, prečo sú v niektorých mestách zbory na každom rohu. Je to tiež dôvod, prečo nemá tvoja myseľ odpočinok a pokoj. Je to všetko preto, lebo ľudia hľadajú to svoje vlastné, a nie to, čo je Ježišovo Kristovo (*Fil2:21*). Majú svoj zrak upriamený na človeka a na seba.

Už si si niekedy položil tieto otázky?

-Prečo väčšina ľudí túži slúžiť nad rámec ich osobného vzťahu s Bohom?

-Prečo si ľudia vážia viac postavenie, než charakter?

Nie je to preto, lebo sami túžia po uznaní a dobrej povesti, než osobnom vzťahu? Nie je tohto koreňom túžba byť videný a uznávaný ľuďmi, než mať súkromný život s Bohom, ako nás Pán Ježiš učil (*Mat 6*)?

Tieto veci sú vedľajším produktom "evanjelia o mne" a našej ego-centrickej kultúry. Má to korene v dôverovaní v človeka. Je to odklon od Pána a spoliehanie sa na seba.

Prečítaj si **Jeremiáš 17:5-8** veľmi pomaly a nechaj, aby Boží pokoj, ktorý pochádza z Jeho múdrosti naplnil tvoje srdce a myseľ.

Autor: Bert Farias Zdroj: <http://www.charismanews.com/the-gospel-of-me>

BRATR PETR JAŠEK ZATČENÝ V SÚDÁNU

Zpráva z České pobočky Hlasu mučedníků

Vyjádření k případu Petra Jaška vězněného v Súdánu

Dne 10. prosince minulého roku byl na Chartúmském mezinárodním letišti zatčen krátce před plánovaným odletem ze země dlouholetý pracovník naší organizace Petr Jašek, který do Súdánu přicestoval, aby se setkal s několika křesťanskými představiteli a předal jim finanční dar. Až o týden později po Petrově zatčení na letišti se jeho rodina oficiálně dozvěděla, co se stalo. Do té doby byl nezvěstný a zůstávala ve hře stále ta nejhorší možnost – že byl zabit nebo unesen. V následujících týdnech a měsících probíhala diplomatická jednání, která byla ze súdánské strany přerušována celými týdny mlčení a ignorováním úsilí českých diplomatů, kteří v celé věci projevovali zájem, přesahující někdy rámec jejich profesní povinnosti. Po tuto dobu existovala dohoda všech zainteresovaných stran, že se podrobnosti případu nebudou nikterak zveřejňovat. Vycházelo se z několika předchozích podobných případů, kdy se poměrně rychle podařilo tichou diplomatickou cestou vyjednat propuštění. Co se v těchto dlouhých týdnech a měsících dělo s Petrem Jaškem jsme se mohli jen domnívat a doufat, že súdánská tajná policie musí brát ohledy na to, že jde o cizího státního příslušníka, navíc ze země, která má se Súdánem rámcově dobré a rozvíjející se vztahy. Po několika týdnech vazby došlo také již k prvním návštěvám českých diplomatů v súdánském vězení a krátkým rozhovorům s Petrem, zpočátku ovšem jen za přítomnosti vyšetřovatelů. Díky spolupráci se zástupci švýcarského zastupitelského úřadu v Chartúmu mu byly následně dopraveny nějaké léky a vitamínové preparáty. Všechny další podrobnosti o podmínkách jeho vězení ale zůstávaly nejasné a přicházející zprávy měly často protichůdný charakter. Zainteresovaní diplomaté od počátku súdánské straně poukazovali na skutečnost, že Petr Jašek vždy byl a je pouze humanitárním pracovníkem, jehož aktivity nezasahují do politiky a naléhali, aby Petra buď propustili, anebo proti němu oficiálně vznesli konkrétní obvinění. Jelikož však v afrických zemích platí povětšinou dosti odlišná pravidla než v Evropě, nesetkalo se toto naléhání s odezvou a situace zůstávala v dalších týdnech nezměněna. Až začátkem května obdržela rodina od českých diplomatů krátký dopis od Petra psaný v angličtině. Tento dopis svědčil o jeho intenzivním modlitebním zápase i Božích ujištěních, která ve vězení často zakouší. Mimo jiné v něm stálo: ‚Tato zkouška není nad naše síly, Pán je věrný a poctivý a připravil nám východisko. Prosím, buďte silní v Pánu a věřte mu, že má vše pod kontrolou a on je ten kdo má klíč k naší cele.‘ Významnější změna pak nastala v červnu, kdy súdánské úřady české straně oznámily, že ukončily fázi vyšetřování a začnou připravovat soudní proces. V této době pak došlo k určitému uvolnění, které bylo korunováno skutečností, že Petr směl mít ve vězení u sebe českou Bibli. Koncem června pak diplomaté rodině také předali

další dopis, stále sice ještě v angličtině, přesto však prozrazující, že celý případ snad již konečně vstoupil do optimističtější fáze. V tomto dopise Petr mimo jiné napsal: „Po třech týdnech jsem přečetl celou Bibli a nyní jsem začal zase znovu a tak jsem načerpal spoustu radosti (Žalm 86,4), síly (Žalm 86,16), naděje (Žalm 62,6) a útěchy (Žalm 94,19) z celého Písma, zejména pak ze Žalmů...“ V dalším dopise pak prozrazuje, že Bibli četl v této době v samovazbě, kde bylo jen malé okénko a tedy málo světla a musel proto číst vestoje, co nejvíce natažen k oknu. Nejvíce k němu podle jeho slov promlouvala Pavlova slova, jednak z epištoly Římanům: *Pokládám totiž utrpení nynějšího času za nic ve srovnání s budoucí slávou, která se na nás zjeví (8,18)*; a také z 2. Korintským 4,17–18: *Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné*. V dalším dopise z konce července pak Petr píše: „Mám se dobře a jáším z přítomnosti našeho Pána! Našel jsem obrovský zdroj pokoje, síly, radosti a naděje, když vzdávám díky Bohu. Měli bychom vzdávat díky Bohu za všech okolností.“ Z těchto dopisů ovšem také vysvítá, že k duchovní radosti a výšinám vedla cesta těžkých okamžiků samovazby, smutku z odloučení od rodiny i vystavení kriminálnímu vězeňskému prostředí. V srpnu také konečně začal stále odkládaný proces. Ten je veden proti Petrovi a třem dalším soudanským křesťanským představitelům. V procesu je Petr obviňován ze zločinů, které připomínají naše žaloby z dob komunistické totality: špionáž a rozvracení republiky a také z ilegálního překročení hranice. K tomu mělo dojít před několika lety, kdy Petr Jašek cestoval po Jižním Súdánu a tehdy se snad dostal do oblasti, která již spadá do severní části, ovšem vzhledem k tomu, že se jedná o zelenou hranici bez jasného označení, je i toto obvinění vágní a zástupné. Probíhající soudní líčení se podle Petrových slov velmi táhnou a jsou znovu a znovu odročována. Forma procesu se navíc značně liší od našich evropských zvyklostí. Po čtyřech měsících samovazby a pobytu mezi kriminálními spoluvězni, může nyní Petr pobývat na velké cele s ostatními vězněnými soudanskými křesťany, se kterými má podle svých slov pozoruhodné duchovní obecenství. I tato skutečnost znamená velikou úlevu. Začátkem září byl během jednoho přelíčení Petr odveden do kanceláře, kde se setkal se zástupci některých cizích zastupitelských úřadů v Chartúmu, které jeho případ pozorně sledují. Petr mohl přítomným diplomatům z amerického, britského, švýcarského a evropského zastupitelství sdělit některé detaily svého uvěznění a probíhajícího procesu a od nich zase přijmout ujištění o jejich zájmu, podpoře i skutečnosti, že jeho případ je již nyní také projednáván v OSN. Petr Jašek byl mnohokrát členem misijního týmu Hlasu mučedníků v Nigérii, kde zabezpečoval lékařskou pomoc obětem teroristických útoků. V posledním předaném dopise pak Petr prohlašuje: „Za poslední dva měsíce se hodně změnil námět mých modliteb: Pán mě vede k modlitbám za mé pronásledovatele, za vyšetřovatele tajné služby, za prokurátory, za soudce i dozorce. A tak se modlím, aby se jim Pán dal poznat jako Spasitel, Pán a Bůh.

Po takových modlitbách prožívám neskutečnou záplavu Božího pokoje a radosti. Úplně se též rozptýlily poslední zbytky obav ze stále se prodlužujícího soudního jednání. Pán mne stále víc a víc ujišťuje, že on má všechno ve svých rukách a tak radostně očekávám okamžik, až on otevře dveře.

Velmi povzbuzující je rovněž zájem a spoluúčast soudánských křesťanů, zejména žen, kteří chodí v době konání soudních přelíčení před soudní budovu, kde se společně modlí a zpěvem vítají obžalované křesťany, jež přiváží do soudní budovy policejní eskorta. Tito křesťané tak pochopitelně sami riskují případné zatčení anebo vyšetřování. Na našich webových stránkách pak můžete shlédnout převzaté video, které jedno z těchto shromáždění zachycuje. Po celou dobu trvání případu se vyhodnocuje dopad případné publicity. Zpočátku byla, jak jsme již psali, považována za nevhodnou. Zejména také kvůli tomu, že některá světská média hledala v tomto případě jen lacinou senzaci a jejich pozornost byla spíše celé věci na obtíž. Od počátku jsme věděli, že zde nejvíce pomohou modlitby a trpělivé očekávání na Boží cesty a vedení. V posledních týdnech, jak se situace kolem těchto zatčených křesťanů měnila, se začala přehodnocovat i role publicity případu. Nakonec se došlo k závěru požádat mezinárodní křesťanskou komunitu o pomoc nejen modlitební, ale i formou obvyklých protestních lístků. Z tohoto důvodu nechala nyní naše česká kancelář vytisknout protestní lístky adresované nedávno otevřenému soudánskému velvyslanectví v Praze. Tento lístek je připojen k zásilce posledního vydání našeho bulletinu. Protestní lístky si můžete rovněž stáhnout z našich webových stránek a sami vytisknout. Petrova rodina i my všichni, kteří tento případ od počátku každodenně sledujeme a prožíváme jako nejbližší Petrovi přátelé a spolupracovníci, jsme vděční všem, kteří v uplynulých měsících, třebaže postrádali z důvodu obav před publicitou nové informace, vytrvali v modlitbách a přímluvách za Petra, jeho situaci, jeho rodinu i další vězněné soudánské křesťany. Jsme také vděční těm českým diplomatům, kteří si uvědomovali, že se jedná o případ, ve kterém nejde jen o pouhé zatčení osoby, která v zahraničí sledovala nějaké vlastní zájmy, ale o případ pronásledování člověka, který se snažil druhým pomáhat a trpí ve jménu křesťanské víry, která byť se to někomu líbí nebo ne, je součástí naší identity a tisícileté kultury.

(sf)

Petr Jašek má za sebou dvacetiletou činnost v oblasti zdravotnictví. Po deset let působil jako ředitel jedné menší nemocnice. Jeho zkušenosti a jazykové schopnosti mu umožnily pomáhat lidem právě na takových místech jako je Súdán. Petr Jašek pracoval pro americký Hlas mučedníků při různých příležitostech v několika afrických zemích a obstarával například lékařskou pomoc zraněným křesťanům, kteří se v Nigérii stali obětí útoků skupiny Boko Haram.

Hlas mučedníků, USA, září 2016 (redakčně upraveno) - úryvek článku

Převzato z bulletinu Hlas mučedníků 4/2016

Aktuální informace na www.hlas-mucedniku.cz

Od čtvrtku 17. do neděle 20. 11. 2016 jsme s dětmi z 21. přední hlídky Royal Rangers prožili víkend v Košařiskách. Děti jely s třemi vedoucími vlakem a my ostatní dospělí jsme jeli auty na chatu, kde jsme mezitím, než děti dorazily, zatápěli a vařili oběd. Po příjezdu dětí jsme se všichni naobědvali a pak si šli vybalit věci. Poté jsme začali večerní program.

Každé ráno po snídani jsme měli společné hry a po obědě a odpoledním klidu jsme se vydávali na procházky po okolí. Každý večer jsme měli biblické zamyšlení, ve kterém jsme se snažili dětem říci něco o Pánu Ježíši. Jedno odpoledne nám vypadla elektřina a tak jsme si museli svítit jen svíčkami. A tak jsme si jen při svíčkách zpívali, povídali a hráli hry. Poslední den jsem musela odjet dříve než děti, jelikož jsem večer předtím měla úraz. Děti odjely do svých domovů v odpoledních hodinách.

Dáša Kožinová

Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Galatským 3:27

Dne 9. Listopadu 2016 se uskutečnil na bazénu Deja v Karviné Hranicích vodní křest. Pro křest se rozhodli z našeho sboru čtyři bratři a čtyři sestry. Z AC Orlová se přidala jedna sestra. Celkem se křtilo devět osob. Prožili jsme společně krásné odpoledne. Nejprve jsme se sešli ve sboru, kde jsme slyšeli jednotlivé příběhy o obrácení a vyznání víry. Poté jsme se přesunuli na bazén a účastníci křtu se oblékli do bílých oděvů – symbol očištění. Ve vodě každý jednotlivě vyznal Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele. Věřím, že všichni, kdo jsme byli na bazéně, jsme se radovali z této nádherné události.

Za celý sbor chci všem nově pokřtěným přát plnost života v moci Ducha svatého a vytrvalost na cestě za Kristem. Jsme za vás velmi vděční Bohu.

Lumír Folvarčný

*Přejeme všem krásné Vánoce
prožité v blízkosti Dárce pokoje
a totéž po celý rok 2017.*

*Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám;
ne jako dává svět, já vám dávám.
Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!
Jan 14:27*

BOHOSLUŽBY NA PŘELOMU ROKU

- 18. prosince v 9:00 hod. – Bohoslužba a krátké vystoupení dětí
- 25. prosince v 9:00 hod. – Vánoční bohoslužba
- 31. prosince v 16:00 hod. – Silvestrovské společenství
- 1. ledna v 10:00 hod. – Novoroční bohoslužba
- 8.-15. ledna – Alianční týden modliteb (rozpis bude upřesněn)

Společná bohoslužba moravskoslezské oblasti AC

**Slezská univerzita v Karvině
Neděle 15. ledna 2017 v 9:30 hod.**

Slovem slouží: Jason Morrison (misionář z USA)

Chvály: Hudební skupina z AC Bohumín

**Sborové
noviny**

číslo 12, ročník 23

SbN vycházejí jako měsíčník pro potřebu AC v Karvině a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **28. 12. 2016**